

REDZĒT ZELTKAĻA SEJU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt 5:16, 1kor 4:9, Ef 3:10, Īj 23:1–10, Mt 25:1–12, Dan 12:1–10, Ef 4:11–16.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spogulī, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars” (2kor 3:18)

Eimija Kārmaikla (Amy Carmichael) aizveda bērnu grupu pie tradicionālā zeltkaļa Indijā. Ogļu ugunsкура vidū bija ielikts izliekts jumta dakstiņš. Uz dakstiņa atradās sāls, tamarinda auglis un ķieģeļu putekļi. Šajā maisījumā bija arī zelts. Kad uguns aprija maisījumu, zelts kļuva tīrāks. Zeltkalis izņēma zeltu ar knaiblēm ārā un, ja tas nebija pietiekami tīrs, viņš ielika to vēlreiz ugunī ar jaunu maisījumu. Bet katru reizi, kad zelts tika ievietots no jauna, karstums tika palielināts. Grupa jautāja: “Kā jūs varat zināt, ka zelts ir attīrīts?” Viņš atbildēja: “Kad es tajā varu redzēt savu seju.” (Amy Carmichael “Learning of God” (Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1989), 50. lpp.)

Dievs cenšas mūs attīrīt, šķīstīt kā zeltu, pārveidot mūs pēc Savas līdzības. Tas ir apbrīnojams mērķis, un vēl pārsteidzošāk ir tas, ka Kristum līdzīgs raksturs mūsos attīstās tikai tad, kad ejam cauri dzīves pārbaudījumiem.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kāda loma attīrīšanas procesā ir ciešanām? Kā mēs to visu saprotam lielās cīņas kontekstā?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. jūlijā.

Pēc Savas līdzības

“Jo, kurus Viņš sākumā nozīmējis, tos Viņš nolēmis darīt līdzīgus Sava Dēla tēlam, lai Viņš būtu pirmdzimtais daudzu brāļu starpā” (Rm 8:29)

Sākumā Dievs mūs radīja pēc Savas līdzības (1Moz 1:27), bet grēks šo līdzību sabojāja. *Kādos veidos mēs cilvēcē redzam šo Dieva tēla izkropļojumu?* _____

Ir acīmredzams: mēs visi esam bijuši grēka samaitāti (Rm 3:10–19). Tomēr Dieva ilgas ir atjaunot mūsos to, kas mēs bijām sākotnēji. Šeit iederas mūsu šodienas pants. Tas atklāj Dieva plānu, ka tie, kas nodod savu dzīvi Svētajam Garam, var būt “darīti līdzīgi Viņa Dēla tēlam” (Rm 8:29, NIV).

Bet ir vēl cita dimensija. “Dieva līdzībai ir jātiek atjaunotai cilvēcē. Dieva gods, Kristus gods ir iesaistīts Viņa ļaužu rakstura pilnveidošanā.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 671. lpp.)

Kā jūs saprotat, ko Elena Vaita pasaka mums augstākminētajā citātā? Sk. arī 1j 1. nod., Mt 5:16, 1kor 4:9, Ef 3:10. _____

Mēs kā kristieši nekad nedrīkstam aizmirst, ka atrodamies kosmiskās drāmas vidū. Lielā cīņā starp Kristu un sātanu risinās ap mums. Kaujas izpaužas daudzās formās un veidos. Lai gan daudz kas ir apslēpts mūsu acīm, mēs varam saprast, ka mums kā Kristus sekotājiem ir sava daļa šajā drāmā un mēs varam ar savu dzīvi pagodināt Kristu.

Iedomājies, ka atrodies milzīga stadiona vidū. Vienā pusē tribīnēs sēž Debesu būtnes, kas ir uzticīgas Kungam. Otrā pusē ir būtnes, kas ir kritušas kopā ar Luciferu.

Iedomājies, ka tava dzīve pēdējās 24 stundas ir norisinājusies šajā stadionā. Kurai pusei būtu vairāk iemeslu priecāties? Ko tava atbilde pasaka par tevi? _____

Ticība, atrodoties šķīstījošajās ugunīs

Viena lieta ir atrasties kaujā. Pavisam kas cits ir pat neredzēt spēkus, kas šajā kaujā ir iesaistīti. Zināmā mērā tieši ar to mums kā kristiešiem jātiek galā. Mēs zinām, ka ārpusē ir spēki, mēs varam tos just savā dzīvē, un tomēr mums ir jādodas uz priekšu ticībā, uzticoties Viņam, “kas ir neredzams” (Ebr 11:27, NKJV).

Izlasi Ij 23:1–10. Kāda ir Ijaba cīņas būtība? Ko viņš neredz? Vienlaikus ko viņš pieņem ticībā, neskatoties uz visiem saviem pārbaudījumiem? _____

Pat briesmīgo pārbaudījumu vidū Ijabs uzticējās Kungam. Neskatoties uz visu, Ijabs bija apņēmies izturēt. Viena no lietām, kas viņam palīdzēja būt neatlaidīgam, bija zelts. Nevis kāda zelta medaļa, bet drīzāk viņš raudzījās nākotnē un saprata, ka, ja viņš turēsies pie Dieva, viņš no šīs uguns iznāks ārā labāks – viņš iznāks ārā kā zelts. Cik daudz Ijabs zināja, kas notiek aizkulisēs, mums nav pateikts. Neskatoties uz to, cik daudz no viņa bija apslēpts, viņš jebkurā gadījumā izturēja šķīstījošo uguni.

Vai tu baidies no uguns? Vai tu raizējies par karstumu, ko rada apstākļi? Varbūt tev tāpat kā Ijabam Dieva karstums šķiet nepanesams. Tās var būt grūtības pielāgoties jauniem pienākumiem vai jaunai mājai. Varbūt tā ir vajadzība izturēt sliktu attieksmi darbā vai pat savā ģimenē. Tā var būt slimība vai finansiāli zaudējumi. Lai arī cik grūti to ir saprast, Dievs var izmantot šos pārbaudījumus, lai attīrītu un šķīstītu tevi un lai tavā raksturā izveidotu Savu līdzību.

Šķiet, ka būt pārbaudītam zeltam Ijabam šeit ir stimul, kas tāds, kam pievērst acis un kas palīdz viņam iziet cauri grūtībām. Tas, ka visu šo sāpju un ciešanu vidū viņš spēja sajūst šķīstījošā procesa realitāti, jau ir spēcīga liecība par viņa raksturu. Lai arī viņš daudz ko nesaprata, viņš zināja, ka šie pārbaudījumi viņu attīrīs.

Kā pārbaudījumi attīrījuši un šķīstījuši tevi tavā personīgajā pieredzē? Kādos citos veidos jūs būtu varējuši tikt attīrīti, ja ne caur ciešanām? _____

Jēzus pēdējie vārdi

Jēzus bija Jeruzalemē, tuvojās Viņa nāves brīdis. Saskaņā ar Mateja evaņģēliju, pēdējo mācību stundu pirms Pashā svētkiem Jēzus pavadīja, stāstot mācekļiem līdzības, ieskaitot līdzību par desmit jaunavām un par avīm un āžiem. Šie stāsti ir saistīti ar to, kā mums vajadzētu dzīvot, gaidot Jēzus nākšanu. Tāpēc to aktualitāte nekad nav bijusi nozīmīgāka kā šobrīd – kad Jēzus drīzās nākšanas zīmes ir mums visapkārt.

Līdzībā par desmit jaunavām (Mt 25:1–12) daudzi komentētāji norāda, ka eļļa ir Svētā Gara simbols. Elena Vaita tam piekrīt, bet arī norāda, ka šī eļļa ir rakstura simbols – kas tāds, ko neviens cits mums nevar sagādāt.

Izlasi līdzību. Kādos veidos mainās stāsta nozīme atkarībā no tā, vai tu eļļu uzskati par Svētā Gara simbolu vai personīgo raksturu? Kāda ir stāsta ietekme uz tevi, ja eļļa aino Svēto Garu, un kāda tā ir tad, ja eļļa ir Kristum līdzīgs raksturs? _____

Svētais Gars: _____

_____

Raksturs: _____

_____

Izlasi līdzību par avīm un āžiem Mt 25:31–46. Kādi kritēriji ir izmantoti, lai atšķirtu aitas no āžiem? _____

_____

_____

Ievēro, ka ķēniņš atdala avis no āžiem, balstoties uz viņu darbiem, viņu raksturu. Lai gan Jēzus šeit nemāca glābšanu ar darbiem, mēs varam redzēt, cik svarīga ir rakstura attīstība glābšanas plānā un kā tie, kas patiesi ir glābti Kristū, atspoguļos šo glābšanu savā dzīvē un raksturā.

Ir teiciens, ka “raksturs ir tas, kas cilvēks ir tumsā”. Kāda veida cilvēks tu esi, kad neviens neskatās? Ko tava atbilde liecina par to, kādas izmaiņas tev vēl nepieciešamas?

_____

_____

“Saprātīgie”

Vakar mēs aplūkojām, cik svarīgs ir raksturs tiem, kas gaida Kristus otro nākšanu. Šodien mēs sīkāk aplūkosim rakstura svarīgumu tiem, kas pie Jēzus otrās nākšanas būs dzīvi.

Izlasi Dan 12:1–10. Kāds ir šo pantu konteksts? Par kādu laiku zemes vēsturē ir runa? Vissvarīgākais – ko mēs varam no šiem pantiem uzzināt par Dieva ļaužu raksturu šajos laikos? Kāds ir viņu raksturojums salīdzinājumā ar ļaunajiem? Sk. arī Atkl 22:11.

Daniēlam tiek pateikts, ka tieši pirms Jēzus nākšanas būs tādi bēdu laiki, kuriem nelīdzināsies neviens cits vēstures periods. Dan 12:3, 10 mums ir dots taisno un netaisno ļaužu apraksts šajā laikā. Ievēro, ka bezdievīgie “paliks bezdievīgi” (Dan 12:10) salīdzinājumā ar taisnajiem, kas 3. pantā spoži mirdz – varbūt tāpēc, ka viņi ir “šķīstīti, padarīti bez vainas un attīrīti” (Dan 12:10, NIV) šajos bēdu laikos, “kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam” (Dan 12:1). Vēl viens pretstats ir arī tas, ka bezdievīgie nesaprot, bet taisnie ir “saprātīgi” un saprot.

Ko tieši saprot? Matemātiku, zinātni, augstāko kritiku? Sakāmvārdos teikts, ka “bijība Tā Kunga priekšā ir atziņas sākums” (Sak 1:7). Varbūt šajā kontekstā “saprātīgie” ir gudri tāpēc, ka izprot šos pēdējos notikumus, bēdu laiku, kas viņus nepārsteidz nesagatavotus. Pētot Dieva Vārdu, viņi zina, ka tas nāk. Un – pats svarīgākais – viņi zina pietiekami, lai ļautu šim bēdu laikam viņus šķīstīt un attīrīt. Turpretī bezdievīgie vienkārši kļūst arvien stūrgalvīgāki savā dumpīgumā, turpinot savu ļauno ceļu.

Svarīgākais šeit ir tas, ka mums ir dots tādu cilvēku apraksts, kas ir devušies cauri attīrīšanas un šķīstīšanas procesam.

Lai gan mēs uz šiem pantiem esam raudzījušies pašu pēdējo dienu kontekstā, kādus principus mēs redzam, kas varētu palīdzēt mums labāk saprast, kas īsti ir šķīstīšanas un attīrīšanas process, pat mūsu laikos? _____

Raksturs un kopiena

Kādā dziesmā ir šādi vārdi: “Es esmu klints, es esmu sala.” Vai jūs kādreiz esat tā jutušies – ka gribat stāvēt vieni? Jūs varbūt pat esat dzirdējuši, ka cilvēki saka: “Mans ceļš ar Dievu ir mana personīgā darīšana. Tas nav kaut kas tāds, par ko es vēlos runāt.”

Izlasi Ef 4:11–16. Ko Pāvils šeit pasaka? Kādu lomu viņš šeit piešķir kopienai? _____

Kad Pāvils raksta efeziešiem, viņš apraksta draudzi kā miesu. Jēzus ir galva, un Viņa ļaudis veido pārējo. Ja jūs papētītu Ef 4:13, jūs pamanīsiet, kāds ir augstākais mērķis dzīvošanai šādā kopienā – piedzīvot “Kristus diženuma pilnības mēru”. Un, lai tas notiktu, mēs esam cits citam vajadzīgi!

Pavisam noteikti ir iespējams būt kristietim vienam pašam. Patiešām, kā tas ir bijis daudziem cilvēkiem iepriekšējos gadsimtos, kas tikuši izsmieti vai vajāti, pastāvēšana vienam bieži ir bijusi neizbēgama. Kad cilvēki netiek salauzti apkārtējā spiediena dēļ, tā ir iespaidīga liecība par Dieva spēku. Tomēr Pāvils vēlas uzsvērt citu svarīgu patiesību: mēs piedzīvojam un atklājam Kristus pilnību, kad darbojamies kopā sadraudzībā cits ar citu.

Izlasi Ef 4:11–16. Ko Pāvils saka, kam ir jānotiek, pirms Kristus pilnība var atklāties mūsu kristīgajā kopienā? _____

Kāda ir atšķirība starp kopienu, kas atklāj Kristus pilnību, un atsevišķu personu, kas atklāj Kristus pilnību? Kāda tam ir ietekme lielās cīņas kontekstā? Sk. Ef 3:10. _____

Ir viegli būt jaukam, kad esi viens vai kopā ar svešiem cilvēkiem, bet daudz grūtāk ir būt jaukam pret cilvēkiem, kurus tu vai nu pazīsti ļoti labi, vai arī kas tev nepatīk. Tas nozīmē, ka tad, kad mēs parādām šiem cilvēkiem žēlastību un laipnību, mēs nodrošinām neapgāžamu liecību patiesībai par Dievu.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Sons and Daughters of God” nodaļu “God Promises Us a New Heart of Flesh” (100. lpp.); grāmatā “Kristus līdzības” nodaļu “Satikt līgavaini” (405.–421. lpp.), grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Bēdu laiks” (613.–634. lpp.).

“Rakstura veidošana ir vissvarīgākais darbs, kāds jebkad ir uzticēts cilvēkiem; nekad iepriekš tā čakla pētišana nav bijusi tik svarīga kā tagad. Nekad iepriekšējās paaudzes nav bijušas aicinātas sastapties ar izaicinājumiem tik pēkšņi; nekad iepriekš jaunieši nav saskārušies ar tik lielām briesmām, ar kādām viņi saskaras mūsdienās.” (Elena Vaita “Audzināšana”, 225. lpp.)

“Līdzībā nesaprātīgās jaunavas attēlotas kā tādas, kas lūdz pēc eļļas, bet viņām neizdodas to saņemt. Tas simbolizē tos, kas nav sagatavojušies, attīstot savu raksturu, lai varētu pastāvēt krīzes laikā. Tas ir tā, it kā viņiem būtu jāiet pie saviem kaimiņiem un jāsaka: ‘Iedod man savu raksturu, vai arī es būšu pazudis.’ Tās, kas bija saprātīgas, nevarēja iedot savu eļļu negudro jaunavu dziestošajām lampām. Raksturu nevar nodod tālāk. To nevar nopirkt vai pārdot, tas ir jāiegūst. Kungs katram cilvēkam ir devis iespēju iegūt taisnu raksturu pārbaudījumu stundās, bet Viņš nav nodrošinājis veidu, kā viens cilvēks varētu piešķirt citam raksturu, ko viņš ir attīstījis, ejot cauri grūtām pieredzēm, mācoties mācības no lielā Skolotāja, lai viņš varētu parādīt pacietību pārbaudījumos un vingrināt ticību pārvietot neiespējamību kalnus.” (Elena Vaita “The Youth's Instructor” 1896. gada 16. janv.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko nozīmē “rakstura veidošana”? Kā tu to vari darīt? Cik lielā mērā rakstura veidošana ir pamanāma prioritāte tavā personīgajā dzīvē un draudzes kopienā?

2. Ceturtdienas tēmā bija runa par kopienas svarīgo lomu kristieša dzīvē. Cik labi jūsu vietējā draudze darbojas kā Kristus miesa? Cik labi jūs pārstāvat Kungu kā kopiena? Grupā pārrunājiet, ko jūs varat darīt, lai to uzlabotu?

3. Grupā pārrunājiet jautājumu, kāpēc rakstura veidošana ir svarīga, pat ja mēs tiekam glābti tikai ticībā Jēzum. Ja Viņa taisnība un Viņa pilnīgais raksturs ir tas, kas mūs glābj, tad kāpēc mums ir jāattīsta raksturs?

4. Helēna Kellere, kas bija kurla un akla jau no agras bērnības, rakstīja: “Raksturu nevar attīstīt viegli un mierīgi. Tikai pārbaudījumu un ciešanu pieredzē dvēsele var tikt stiprināta, vīzija apskaidrota, centieni iedvesmoti un sasniegta veiksmē.” (“Leadership” 17. sēj., nr. 4.) Vai jūs piekrītat? Pārrunājiet attiecības starp raksturu, ciešanām un lielo cīņu.